

SPOR LİSESİ ÖĞRENCİLERİNİN BEDEN EĞİTİMİ DERSİ SPORTMENLİK DAVRANIŞLARININ İNCELENMESİ: ADIYAMAN İLİ ÖRNEĞİ

EXAMINING OF SPORTSPERSONSHIP BEHAVIORS IN PHYSICAL EDUCATION COURSE OF SPORTS HIGH SCHOOL STUDENTS: SAMPLE OF ADIYAMAN PROVINCE

Arş. Gör. Mehmet KARTAL

Adıyaman Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Adıyaman, Türkiye
m.kartal@adiyaman.edu.tr

Öğr. Gör. Dr. Hande İNAN

Adıyaman Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği, Adıyaman, Türkiye
hinan@adiyaman.edu.tr

Article Type : Research Article/ Araştırma Makalesi

Doi Number : <http://dx.doi.org/10.26449/sss.j.889>

Reference : Kartal, M. & İnan, H. (2018). "Spor Lisesi Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışlarının İncelenmesi: Adıyaman İli Örneği", *International Social Sciences Studies Journal*, 4(23): 4793-4799

ÖZ

Bu araştırmanın amacı, Adıyaman İlinde olan Spor Lisesi öğrencilerinin beden eğitimi dersi sportmenlik davranışlarının düzeyini farklı değişkenlere göre belirlemek ve bu değişkenlerin sportmenlik davranışlarına etkilerini incelemektir. Bu araştırmaya 2017-2018 öğretim yılında Adıyaman İlinde bulunan Adıyaman Spor Lisesinde öğrenim gören 47 bayan, 106 erkek olmak üzere toplam 153 öğrenci katılmıştır. Araştırma verileri, kişisel bilgi formu ve Koç (2013) tarafından geliştirilen "Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışı Ölçeği" (BEDSDÖ) kullanılarak elde edilmiştir. Elde edilen verilerin analizleri sonucunda spor lisesi öğrencilerinin cinsiyet, baba eğitim durumu ve spor medyası değişkenleri açısından anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca öğrencilerin beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları ile yaş, sınıf düzeyi, sporcu lisansı ve anne eğitim durumu değişkenleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

Anahtar sözcükler: Sportmenlik Davranışı, Beden Eğitimi Dersi, Spor Lisesi, Öğrenci

ABSTRACT

The aim of this study is to determine the level of sportspersonship behaviors of sports high school students in Adıyaman province according to different variables and to investigate the effects of these variables on sportspersonship behaviors. A total of 153 students (47 female and 106 male) studying in Adıyaman Sports High School on 2017-2018 academic year in Adıyaman province were participated in this study. The research data were obtained by using the personal information form and "Sportspersonship Behavior Scale in Physical Education Course (SBSPC) developed by Koç (2013). As a result of the analysis of the data obtained, it was determined that there was a significant difference in terms of gender, father education level and sports media variables of the students. In addition, no significant difference was found between the sportspersonship behaviors of the physical education courses of the students and the age, class level, sports license and mother education status variables.

Key words: Sportspersonship Behavior, Physical Education Class, Sport High School, Student

1. GİRİŞ

Beden eğitimi dersi birçok farklı öğrenme alanının yanında öğrencilerin sosyal ve ahlaki gelişimine katkısıyla bilinen ve eğitim tarihinde oldukça uzun bir geçmişe sahip olan bir alandır (Dowling ve Kârhus, 2011). Beden eğitimi dersi okul programları içerisinde psiko motor beceri öğretiminin ön planda olduğu bir ders olarak değerlendirilse de, ders etkinlikleri ve program kazanımları incelendiğinde öğrencilerin sosyal gelişimlerini destekleyici ve geliştirici yönünün de oldukça önemli olduğu görülmektedir.

Türkiye dışındaki ülkelerin beden eğitimi dersi öğretim programları incelendiğinde benzer içeriklerin farklı ülkelerde uygulanmakta olan beden eğitimi ders programlarında yer aldığı da görülmektedir. Öte yandan beden eğitimi ders programlarının yanı sıra tüm dünyada derse özgü öğretim yöntemleri kullanılarak öğrencilerin sosyal gelişimlerini geliştirici ve destekleyici yöntem ve modellerden yararlanılmaktadır. Bu modellerden bazıları “*kişisel ve sosyal gelişim modeli*”, “*kişisel ve sosyal sorumluluk modeli*” ve “*spor eğitimi modeli*” dir (Williams ve Cliffe, 2011; Siedentop ve ark., 2004, Lund ve Tannehill, 2010, Hayes ve Stidder, 2003) ve bu modeller öğrencilerin beden eğitimi dersi aracılığıyla sosyal gelişimlerinin desteklenmesini amaçlamaktadır.

Tüm bunlar birlikte değerlendirildiğinde beden eğitimi kültürünün öğrencilerin bilişsel öğrenme içeriklerinden çok sosyalleşmeleri ile ilişkilendirilebileceği (Carlson ve Hastie 1997; Siedentop ve ark., 2004) ve beden eğitimindeki sosyal becerilerin ders uygulamaları yardımıyla öğrenilebilen ve pekiştirilebilen davranışlar olduğu söylenebilir (Vidoni ve Ward, 2009). Bu davranışların büyük bir kısmını da sportif ortamlardaki sosyal ve kişisel davranışlar bağlamında kullanılan sportmenlik davranışı oluşturur. Sportmenlik kavramının yaygın anlayışı genellikle spordaki sosyal ve ahlaki ilişkiler hakkındaki normatif standartlarla ilgilidir. Ayrıca sportmenlik sporun ruhuna uygun davranışların bütünüdür (Stornes ve Bru, 2002) ve insan onuruna gösterilen saygının ifadesi olarak ortaya çıkmış daha sonraları sporun her aşamasında hakça ve dürüstçe oyun oynamanın ahlaki ilkesi çerçevesinde kendisini kabul ettirmiştir (Pehlivan, 2004). Erdemli (1996) sportmenliği, kurallara ilişkin sportif erdem ile yaşama ilkesi olarak sportif erdem bağlamında analiz etmekte ve kurallara uyma, herhangi bir nedenle kurallardan sapmama anlamında günlük kullanımda sıklıkla sportmence sözü ile kullanıldığına işaret etmektedir.

Hansen'in (1999) çalışmasında uyguladığı bilişsel sportmenlik eğitim programı öğretmenlerin sportmenlik gelişimlerine katkıda bulunmuştur. Keating (1978) sportmenliği, yarışmacıların eylemleri veya sözleriyle gösterdiği tutum ve davranışlar olarak tanımlamaktadır (Akt. Green, Tomas, Gabbard & Carl, 1999). Yapılan tanımlamalar ve çalışmalar sportmenliğin çeşitli alt boyutlarının olduğunu göstermiştir. (Vallerand, Briere, Blanchard & Provencher, 1997; Hassandra, Bekian & Sakellariou, 2007; Koç, 2013). Dolayısıyla, sportmenliği belirli bir şekilde tanımlamak zordur. Sportmenlik; ahlak, etik kuralları, felsefe ve oyunun kurallarının bir bileşimi olarak görülmektedir. Her ne kadar sportmenlik için ortak bir kod mevcut olmasa da, bazı ortak özelliklerinin üzerinde mutabakata varıldığı anlaşılmaktadır (Green, 1997). Bu literatürde sportmenlik kavramı birçok yazar tarafından farklı boyutlarda tarif edilmesine rağmen birtakım ortak değerleri kapsayan tanımların olduğu görülmektedir. Stornes ve Bru (2002) Sportmenliği; genellikle spordaki sosyo-ahlaki ilişki hakkındaki normatif standartlarla ilişkilendirmiştir. Onlara göre sportmenlik, spor ruhuna uygun olarak nasıl davranılacağını ileri süren erdemli davranışsal eğilimleri anlatmaktadır. Cremades (2014) ise sportmenliği, spor kaynaklarında ahlaki olarak kabul edilebilir tutum ve davranışlar olarak tanımlar. Genel olarak sportmenlik; karakter eğitimi, ahlaki gelişim ve etik eğitimi, spor katılımının esasını tanımlamak için kullanılan terimlerin hepsi olarak tanımlanmıştır (Stewart, 2014). Bu nedenle sportmenlik ile ilgili etkinliklerin tüm boyutlarıyla ele alınmasının davranış gelişiminde başarı olasılığını arttırabileceği söylenebilir.

Sportmenlik davranışlarının sergilenmesinde bireyin almış olduğu eğitimlerin yanında kişilik ve kültür özelliklerinin de önemli olduğu belirtilmektedir. Bu nedenle bireylere kültürlerine, kişilik özelliklerine göre ayrı ayrı eğitimlerin verilmesi sportmenlik davranışlarının sergilenmesinde katkı sağlayacaktır (Koç ve Güllü, 2017).

Alanyazında sportmenlik davranışı yerine “Fair Play” teriminin de sık sık kullanıldığı bilinmektedir. Uluslararası Fair Play Komitesi tarafından fair play, bir takımın ya da sporcunun galibiyeti veya performansının düşmesini göz ardı ederek yaptığı jest olarak tanımlanmıştır.

Sportmenlik davranışının öğrenci veya sporcuya özgü olmasının yanı sıra sportmenlik kavramını öğrenci ve sporculara aktaracak kişilerin yeterli eğitimi alması da önemlidir. Ülkemizde sportmenlik kavramının henüz yeterli seviyede önemsenip ele alınmaması ve eğitim programlarında çok sınırlı yer verilmesinin öğretmenlerin bu alandaki niteliklerini kısıtlamaktadır.

Tüm bu bilgiler ışığında beden eğitimi dersi öğretim programlarının önemli bir boyutunu oluşturan sosyal beceri gelişiminin alt göstergelerinden sayılabilecek öğrencilerin sportmenlik davranışlarının düzeyinin belirlenmesinin beden eğitimi dersi ve spor eğitimi açısından önemli olduğu düşünülmektedir. Bu öneme bağlı olarak bu araştırmanın amacı Adıyaman Spor Lisesi öğrencilerinin beden eğitimi dersi sportmenlik davranışlarının düzeyini farklı değişkenlere göre belirlemek ve bu değişkenlerin sportmenlik davranışlarına etkilerini incelemektir.

2.YÖNTEM

2.1.Çalışma Grubu

Bu araştırmaya 2017-2018 öğretim yılında Adıyaman İlinde bulunan Adıyaman Spor Lisesinde öğrenim gören öğrenim gören 47 bayan, 106 erkek olmak üzere toplam 153 öğrenci katılmıştır.

2.2.Veriler Toplama Araçları

Araştırmada veri toplama amacıyla kişisel bilgi formu ve Koç (2013) tarafından geliştirilen “*Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışı Ölçeği*” (BEDSDÖ) kullanılmıştır. Ölçek 5’li likert yapıdadır ve dereceleme biçimi “(1) Hiçbir Zaman, (5) Her Zaman” şeklinde sıralanmış 22 sorudan oluşmaktadır. Ölçeğin Alpha güvenirlik katsayısı .85 olup, bu çalışmada gerçekleştirilen analizler sonucunda .82 olarak bulunmuştur.

2.3.Verilerin Analizi

Veri toplama işlemleri tamamlandıktan sonra elde edilen tüm veriler gerekli istatistiksel işlemlerin yapılması amacıyla hazır hale getirilerek SPSS 15.0 paket program kullanılmıştır. Verilerin analizinde Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) ve T-testi kullanılmıştır.

3.BULGULAR

Bu bölümde araştırmaya katılan öğrencilerin demografik yapısı ve sportmenlik davranışları ile ilgili bulgular tablolar halinde verilmiştir.

Tablo 1. Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışları Ölçeği Puanlarının Cinsiyete Göre Mann Whitney U Testi Sonuçları

Cinsiyet	n	Sıra Ortalaması	Sıra Toplamı	U	p
Bayan	47	68,14	3202,50	20074,500	,099
Erkek	106	80,93	8578,50		

Tablo 1 incelendiğinde araştırmaya katılan öğrencilerin cinsiyetlerine göre beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları düzeylerinde farklılık olup olmadığını ortaya koymak amacıyla yapılan mann whitney u testine göre anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$).

Tablo 2. Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışları Ölçeği Puanlarının Yaş Değişkenine Göre T-Testi Sonuçları

Yaş	n	x	ss	sd	t	p
16-17 yaş	118	61,07	10,15	,934	,-703	,483
18 yaş ve üzeri	35	62,48	11,27	1,90		

Tablo 2’ ye göre araştırmaya katılan öğrencilerin yaş değişkenine göre beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları düzeylerinde farklılık olup olmadığını ortaya koymak amacıyla yapılan ilişkisiz/bağımsız t testine göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p<0,05$).

Tablo 3. Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışları Ölçeği Puanlarının Sınıf Değişkenine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

Sınıf	n	x	ss	sd	f	p
10.sınıf	44	61,13	7,10	1,07	,029	,971
11. sınıf	92	61,56	11,91	1,24		
12. sınıf	17	61,17	9,15	2,22		
Toplam	153	61,39	10,39	,840		

Tablo 3 incelendiğinde araştırmaya katılan öğrencilerin sınıf değişkenine göre beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları düzeylerinde farklılık olup olmadığını ortaya koymak amacıyla yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) testine göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p<0,05$).

Tablo 4. Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışları Ölçeği Puanlarının Sporcu Lisansı Değişkenine Göre T-Testi Sonuçları

Sporcu Lisansı	n	x	ss	sd	t	p
Evet	133	61,39	10,75	,932	,-024	,981
Hayır	20	61,45	7,83	1,75		

Tablo 4’e göre araştırmaya katılan öğrencilerin lisans değişkenine göre beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları düzeylerinde farklılık olup olmadığını ortaya koymak amacıyla yapılan ilişkisiz/bağımsız t testine göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p<0,05$).

Tablo 5. Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışları Ölçeği Puanlarının Branş Değişkenine Göre T-Testi Sonuçları

Branş	n	x	ss	sd	t	p
Bireysel	48	63,02	8,14	1,17	1,30	,193
Takım Sporları	105	60,65	11,23	1,09		

Tablo 5'e göre araştırmaya katılan öğrencilerin branş değişkenine göre beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları düzeylerinde farklılık olup olmadığını ortaya koymak amacıyla yapılan ilişkisiz/bağımsız t testine göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p<0,05$).

Tablo 6. Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışları Ölçeği Puanlarının Anne Eğitim Durumu Değişkenine Göre T-testi Sonuçları

Anne Eğitim	n	x	ss	sd	t	p
İlköğretim	125	61,23	9,72	,869	-,418	,677
Lise	28	62,14	13,17	2,49		

Tablo 6 da, araştırmaya katılan öğrencilerin anne eğitim durumu değişkenine göre beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları düzeylerinde farklılık olup olmadığını ortaya koymak amacıyla yapılan ilişkisiz/bağımsız t testine göre anlamlı bir farklılık bulunmamıştır ($p<0,05$).

Tablo 7. Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışları Ölçeği Puanlarının Baba Eğitim Durumu Değişkenine Göre Tek Yönlü Varyans Analizi (ANOVA) Sonuçları

Baba Eğitim	n	x	ss	sd	f	p
İlköğretim	86	60,02	9,22	,994	,029	,971
Lise	45	62,08	12,12	1,80		
Üniversite	22	65,36	10,26	2,18		
Toplam	153	61,39	10,39	,840		

Tablo 7 incelendiğinde araştırmaya katılan öğrencilerin baba eğitim durumu değişkenine göre beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları düzeylerinde farklılık olup olmadığını ortaya koymak amacıyla yapılan tek yönlü varyans analizi (ANOVA) testine göre anlamlı bir farklılık bulunmuştur. ($p<0,05$).

Tablo 8: Beden Eğitimi Dersi Sportmenlik Davranışları Ölçeği Puanlarının Spor Medyası İzleyici Değişkenine Göre T-Testi Sonuçları

Spor Medyası	n	x	ss	sd	t	p
Evet	62	63,43	10,39	1,32	2,02	,045
Hayır	91	60,01	10,22	1,07		

Tablo 8'e göre araştırmaya katılan öğrencilerin spor medyası izleyici değişkenine göre beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları düzeylerinde farklılık olup olmadığını ortaya koymak amacıyla yapılan ilişkisiz/bağımsız t testine göre anlamlı bir farklılık bulunmuştur ($p<0,05$). Spor medyasını takip eden öğrencilerin spor medyasını takip etmeyen öğrencilere nispeten daha yüksek beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları eğiliminde oldukları söylenebilir.

4.TARTIŞMA-SONUÇ

Bu araştırmanın amacı, Adıyaman ilinde olan Spor Lisesi öğrencilerinin beden eğitimi dersi sportmenlik davranışlarının düzeyini farklı değişkenlere göre belirlemek ve bu değişkenlerin sportmenlik davranışlarına etkilerinin incelenmesidir. Araştırma sonuçları, öğrencilerin beden eğitimi dersi sportmenlik davranışlarının, cinsiyet, yaş, sınıf, sporcu lisansı, branş, anne eğitim, baba eğitim ve spor medyası değişkenlerine göre farklılaşp farklılaşmadığına dair bilgileri içermektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin cinsiyetlerine göre beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları düzeylerinde farklılık olup olmadığını ortaya koymak amacıyla yapılan mann whitney u testine göre anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir ($p<0,05$). Satcher (2006), Tasi ve Fung (2005), Koç (2013), Esentürk ve diğ. (2015) yaptıkları çalışmalar sonucunda, sportmenlik davranışı açısından cinsiyet değişkenine göre, kız öğrencilerin puanlarının istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olduğunu tespit etmişlerdir. Bu araştırmalarda elde edilen bulgular mevcut araştırma bulguları ile örtüşmektedir. Ayrıca Karafil ve diğ. (2017) yapmış oldukları araştırmada cinsiyet değişkeni bakımından sportmenlik davranışları sergileme puanlarının erkek öğrencilerin kız öğrencilere göre daha yüksek ortalamaya sahip olduklarını ifade etmişlerdir. Bu araştırma bulgusu mevcut araştırma bulgusu ile benzeşmektedir. Kayışoğlu ve diğ. (2015) yapmış oldukları araştırmada ortaokul öğrencilerinin sportmenlik davranışları sergileme açısından ölçekten

aldıkları puanlara göre cinsiyetler arası istatistiksel olarak anlamlı bir farklılık olmadığı sonucuna varmışlardır. Bu araştırma bulgusu mevcut araştırma bulgusunu desteklememektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin sınıf değişkenine göre beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları düzeylerinde anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Alanyazın incelendiğinde mevcut araştırma bulgusunu destekleyen çalışmalara rastlanmaktadır. Kayıoğlu ve diğ. (2015) yapmış oldukları araştırmada ortaokul öğrencilerinin sportmenlik davranışları sergileme açısından ölçekten aldıkları puanlara göre sınıf düzeyleri arasında anlamlı bir farklılık olmadığı sonucuna varmışlardır. Bu araştırma bulgusu mevcut araştırma bulgusunu desteklememektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin yaş değişkenine göre beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları düzeylerinde anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Esentürk ve diğ. (2015) ise yaş değişkeni açısından 15 yaş grubu öğrencilerin 16-17 yaş gruplarına göre daha yüksek sportmenlik davranış düzeyine sahip olduklarını tespit etmiştir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin anne eğitim durumu değişkenine göre beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları düzeylerinde anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Sezer ve diğ. (2015) yapmış oldukları araştırmada anne eğitim durumu değişkenine göre anne eğitim düzeyi lisansüstü olan öğrencilerin daha az düzeyde sportmenlik davranışları sergilediklerini tespit etmişlerdir. Bu araştırma bulgusu mevcut araştırma bulgusu ile kısmen örtüşmektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin baba eğitim durumu değişkenine göre ise beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları düzeylerinde anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Sezer ve diğ. (2015) yapmış oldukları çalışmada baba eğitim düzeyine göre, ilkökuller ile ortaokul ve üniversite grupları arasında anlamlı bir fark olduğu sonucuna varmışlardır. Bu araştırma bulgusu mevcut araştırma bulgusunu desteklemektedir. Literatürde mevcut araştırma bulgusunu desteklemeyen araştırmaların olduğu da gözlemlenmiştir. Hacıcaferoğlu ve arkadaşları (2015) yaptıkları çalışmada baba eğitim düzeyine göre anlamlı bir farklılığa rastlamamışlardır.

Araştırmaya katılan öğrencilerin sporcu lisansı değişkenine göre beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları düzeylerinde anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Karafil ve diğ. (2017) yapmış oldukları çalışmada Lisanslı spor yapma parametresi açısından öğrencilerin beden eğitimi dersi sportmenlik davranışlarının değerlendirilmesi sonucunda; lisanslı spor yapan öğrencilerin beden eğitimi dersi sportmenlik davranış puan ortalamalarının lisanslı spor yapmayan öğrencilere göre önemli derecede yüksek olduğu sonucuna varmışlardır. Öte yandan Saygılı ve ark., (2015) çalışmalarında spor yapan öğrencilerin hem olumlu kişilik özellikleri olarak hem de akademik başarı açısından spor yapmayan öğrencilere göre daha olumlu davranışlar sergiledikleri sonucuna ulaşmışlardır. Bu araştırmaların bulguları mevcut araştırma bulgusunu desteklememektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin branş değişkenine göre beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları düzeylerinde anlamlı bir farklılık bulunmamıştır. Lee, Whitehead ve Ntoumanis' in (2007) çalışmalarında takım sporu ile uğraşan sporcuların sportmenlik davranışları gösterme eğiliminin, bireysel sporlarla uğraşan sporculardan daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmışlardır. Tutkun ve diğ. (2010) yapmış oldukları araştırmada takım sporu yapan sporcuların, bireysel spor yapan sporculara göre daha düşük saldırganlık düzeyine sahip olduklarını tespit etmişlerdir. Bu durum takım sporları ile uğraşan sporcuların daha fazla sportmenlik davranışları eğilimi gösterdikleri şeklinde yorumlanabilir. Mevcut çalışmanın bu değişkendeki bulguları ile literatürdeki çalışmaların bulguları örtüşmemektedir.

Araştırmaya katılan öğrencilerin spor medyası değişkenine göre beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları düzeylerinde anlamlı bir farklılık bulunmuştur. Ünsal ve Ramazanoğlu (2013) yapmış oldukları araştırmaya katılan bireylerin spor medyasının fair-play anlayışına ve sporun gelişmesine olumlu katkı yapmadığı yönünde görüş bildirdikleri sonucunu tespit etmişlerdir. Bu araştırma bulgusu mevcut araştırma bulgusu ile çelişmektedir.

Sonuç olarak, spor lisesi öğrencilerinin cinsiyet, baba eğitim durumu ve spor medyası değişkenleri ile beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları arasında anlamlı bir farklılık olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca öğrencilerin beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları ile yaş, sınıf düzeyi, sporcu lisansı ve anne eğitim durumu değişkenleri arasında anlamlı bir farklılık bulunmamıştır.

KAYNAKÇA

Carlson, T.B. ve P.A. Hastie. (1997). "The student social system within physical education", Journal of Teaching in Physical Education 16: 176– 95.

- Cremades, J. G. (2014). "Becoming a sport, exercise, and performance psychology professional: A global perspective", Psychology Press, New York.
- Dowling, F. ve Kårhus, S. (2011). "An analysis of the ideological work of the discourses of 'fair play' and moral education in perpetuating inequitable gender practices in PETE", Physical Education and Sport Pedagogy, 16(2): 197-211
- Erdemli, A. (1996). "İnsan, Spor ve Olimpizm (Fair Play ve Olimpizm)", Sarmal Yayınevi, İstanbul
- Green, F.T., (1997). "Sportsmanship education in secondary school athletics: Athletic directors' perspectives", Published Doctorate thesis, Texas A & M University. US.
- Green, T. & Gabbard C., (1999). "Do we need sportsmanship education in secondary school athletics?", Physical Educator, 56(2).
- Hansen, D.E., (1999). "Fair Play Everyday" A sportsmanship training program for high school coaches", Published Doctorate thesis, University of Idaho, US.
- Hassandra, M., Bekian, A & Sakellariou, K. (2007) "Physical education teacher's verbal aggression and student's fair play behaviors", Physical Educator, 64(2).
- Hayes, S. ve Stidder, G. (2003). "Equity and Inclusion in Physical Education and Sport", Routledge Taylor & Francis Group, London and New York.
- Karafil, A.,Y., Atay, E., Ulaş, M., ve Melek, C. (2017). "Spora katılımın beden eğitimi dersi sportmenlik davranışları üzerine etkisinin araştırılması", CBÜ Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 12(2): 1-11.
- Koç, Y. (2013). "Beden eğitimi dersi sportmenlik davranışı ölçeği (BEDSDÖ): Geçerlik ve güvenirlik çalışması", Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 15(1): 96-114.
- Koç, Y., & Güllü M. (2017). "Lise öğrencilerinin beden eğitimi dersi sportmenlik davranışlarının bazı değişkenlere göre değerlendirilmesi", Spormetre, 15(1): 19-30.
- Lund, J. ve Tannehill, D. (2010). "Standards-Based Physical Education Curriculum Development". Jones & Bartlett Publishers, Canada.
- Pehlivan Z (2004). "Fair play kavramının geliştirilmesinde okul sporunun yeri ve önemi", Spormetre, Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, 2(2): 49-53.
- Saygılı, G., Atay, E., Eraslan, M., & Hekim, M. (2015). "Düzenli olarak spor yapan ve yapmayan öğrencilerin kişilik özellikleri ile akademik başarıları arasındaki ilişkinin incelenmesi", Kastamonu Eğitim Dergisi, 23(1): 161-170.
- Sezer, U., Ektirici, A., Özbal, A.F., Atlı, K. (2015). "Ortaokul Öğrencilerinin Beden Eğitimi ve Spor Dersi Sportmenlik Davranışlarının Çeşitli Değişkenler Açısından Değerlendirilmesi", Uluslararası Spor Bilimleri Dergisi, 1(1): 42-51.
- Siedentop, D., P.A. Hastie, ve H. van der Mars. (2004). "Complete guide to sport education", Champaign, IL: Human Kinetics.
- Stewart, C.C. (2014). "Sportsmanship, gamesmanship, and the implications for coach education", Strategies, 27(3): 3-7.
- Stornes, T. ve Bru, E. (2002). "Sportspersonship and perceptions of leadership: An investigation of adolescent handball players' perceptions of sportspersonship and associations with perceived leadership", European Journal of Sport Science, 2(6): 1-15.
- Tutkun, E., Güner, B. Ç., Ağaoğlu, S.A., & Soslu, R. (2010). "Takım Sporları ve bireysel sporlar yapan sporcuların saldırganlık düzeylerinin değerlendirilmesi", Spor ve Performans Araştırmaları Dergisi, 1(1): 23-29.
- Ünsal B., Ramazanoğlu F. (2013). "Spor Medyasının Toplum Üzerindeki Sosyolojik Etkisi", Eğitim ve Öğretim Araştırmaları Dergisi, 2(1): 36-46.
- Vallerand, R. J., Briere N. M., Blanchard C. M., & Provencher P. J., (1997). "Development and validation of the multidimensional sportspersonship orientations scale", Journal of Sport & Exercise Psychology; 19(2): 197-206.

Vidoni, C. ve Ward, P. (2009). "Effects of fair play instruction on student social skills during a middle school sport education unit", *Physical Education and Sport Pedagogy*, 14(3): 285-310.

Williams, A. ve Cliffe, J. (2011). "Primary PE Unlocking the Potential", Open University Press, Berkshire, England.